

A SZOVIET ALKOTMÁNY NAPJA

XVI. NYÁRI OLIMPIA MELBOURNE

A szocialista demokrácia mintaképe

1936 december 5-én a szovjet társadalom életében újabb győzelmet jelentett, mindaz, amiért annyi vér folyt, amiért egy ország népe annyit dolgozott — a szocializmus — megvalósult. Ez nemcsak azt jelentette: a gyárak, a földek és az összes gazdasági javak legfőbb birtokosa maga a dolgozó nép, hanem azt is, hogy a szabadság, az igazi demokrácia immár kiteljesedett. Ezt a valóságot rögzítette az 1936-os szovjet alkotmány.

A Szovjetunió alapítóévé az alkotmány, a nagy szabadságjogok legfőbb biztosítéka. Ebből fakad egyértelműen a szocializmus — a demokrácia.

A szovjet rendszer mélyreható demokráciájának jellege abban rejlik, — mondotta N. A. Szuszlov elvtárs —, hogy az állampolitikai magára a dolgozó osztályok érdekeire és akarataira van alapozva, azokra az emberekre, akiket a kapitalizmusban a legjobban elnyomnak, akiknek az érdekeit a burzsoá parlamentek és kormányok legkevésbé veszik figyelembe. Természetes, ez az akarat sohasem jutna eredményre, ha a társadalom politikai rendje nem tenné lehetővé, hogy a legfontosabb dolgokhoz közvetlenül a politikai életben. Ezen a téren hatalmas lépést jelentett az előrehaladás útján a személyi kultusz káros következményének felszámolása, a kollektív vezetés kiteljesedése.

A XX. pártkongresszus e tekintetben hozott határozata reális lehetőséget biztosít a demokrácia kibontakozásához. Ennek alapján a szovjet emberek milliói élvezik az alkotmány biztosította nagy szabadságjogokat. A Szovjetunióban jelenleg 1.500.000 ember vesz részt a helyi szovjetekben.

A szovjet demokráciának azonban van egy másik oldala is. Ez a nemzetközi kapcsolatokban, az országok közötti viszonyokban, a nemzetközi munkásszállal való barátságban, az együttműködésben, a testvéri segítségnyújtásban nyilvánul meg.

Napjainkban a reakció a szovjet demokráciának éppen ezt az oldalát próbálja rágalommal kikezdeni, becsúszni. Ez érthető, mert a Szovjetunió demokráciájának elveken felépülő külpolitikája az, amely barátságot kötött a népek között, megerősítette és fenntartotta a békét.

Lenin, a marxizmus legnagyobb filozófusa, a szocialista demokrácia lényegét nemzetközi vonatkozásában, az egyenlőségben, a béke nem avatkozásában, a népek szabadságában

megvédelmében látta. A marxizmus-leninizmus nem egy klasszikus hivatás arra a munkásszállat, hogy lépjen egységre a reakció ellen, nyújtson egymásnak testvéri, internacionalista segítséget.

A Szovjetunió mélyreható humanista és internacionalista politikáját bizonyítja a legutóbbi hetek magyarországi eseményei is. Az újonnan alakított magyar forradalmi munkás-paraszt kormány a Szovjetunió segítségét kérte ahhoz, hogy lehessen a reakciós fasizista erőket és megszüntesse a vérontást. Ilyen körülmények között a szovjet kormány határozta, hogy segítséget nyújtson Magyarországi forradalmi erőnek — mindenképpen helyes határozat volt. A szovjet állam ugyanis nem maradhatott közömbös szemlélője annak a képtelen vérgörcsnek, amelyet a fasizista reakció a népi demokrátiát Magyarországon rendezett.

„Mi — írja a Pravda szerkesztő-ségi cikke — internacionalista kötelességünk teljesítésének tekintjük a magyar munkásszállatnak nyújtott segítségünket az ellenforradalom mesterkedéseitől elleni harcban. Ebben a harcban csak azért hoztunk döntéseket, hogy eltorlaszoljuk a fasizmus útját Magyarországon, megvédjük a munkásszállat és a magyar nép szocialista vívmányait...”

Csak a vak nem látja, és csak a munkásszállat ellenségei tagadhatják a Szovjetunió internacionalista, humanista politikáját, áldozatkészségét, amikor a demokrátiát viomágyok megvédéséről, a népek és nemzetek szabadságáról van szó.

A történelem számtalan példát szolgáltatott arra, hogy mi a különbség a kétféle — a szovjet és a burzsoá — demokrácia között. A burzsoá demokrácia a többség leigázását, a szabadság elfojtását, a kizsákmányolást jelenti: katonai paktumokat, fasizmust, militarizmust, — mindent, csak békét nem. A burzsoá demokrácia, a kisebbség, a kizsákmányolók, az urak demokráciája, amely semmi jóval nem kecsegtetheti a munkásszállat.

Az igazság az, hogy ma is jobban mint bármikor, a józan, becsületes gondolkodású emberek előtt a szovjet szocialista demokrácia az, amely mélyreható humanista jellegű jogra alapozva bizonyítja felsőbbrendűségét, mert minden másfajta „demokrácia” felett áll.

Székely Dénes, ügyész

KEDVENC KÖNYVEIM...

45 millió könyv évenként a legkisebbek részére

Több, mint 90 millió könyv jelenik meg évente a Szovjetunióban a gyermekirodalmi kiadók gondozásában. A megjelenő könyvek fele, tehát több mint 45 millió kötet, a legkisebbek számára készül. Ezek között mesék, versek, gyermekdalok, képeskönyvek, valamint az évkénti játékmelléklettel megjelenő évkönyv szerepel. A könyvek esztétikai kivétele hirtelen művészek munkájára vall.

A könyvek a szülők és nevelők hű segítői társai.

VIRÁGZÓ VÁROSOK

Képeink az Orel hegy lábánál elterülő Zizianovszk város egyik részlete látható.

Iskolai-internátusok

A XX. kongresszuson határozták el, hogy a szovjet városokban iskola-internátusokat állítsanak fel. Szeptember elején nyitlak meg az első ilyen iskolák, és mint a Pravda-ban olvastuk, ebben a tanévben több mint 70.000 gyermek előtt 285 ilyen létesítmény nyitja meg kapuit. Moszkvában 13 újfajta iskolát adtak át rendelkezésükre.

Az iskola-internátusok — mondotta a Trud munkatársának Afanaszenko, az OSZSZSZK oktatási ügyi minisztere — a tanulóknak jó és szilárd ismereteket nyújtanak a középiskola tananyagában. ezenkívül széles politechnikai látókört, az ipar és a mezőgazdaság alapjainak ismeretét. Egyszerűsége, sokoldalúan képzett nevelik a fiatalságot, hogy jobban előkészítsék az önálló munkára. A következő években egyre jobban kiterjesztjük az iskola-inter-

nátusok hálózatát. Nemcsak a városokban, hanem a városok környékén, üdülőtelepeken, falvakban és erdős vidékeken.

A Dorogomilov sorompótól nem messze, egy csendes mellékutcában áll a 10. számú iskola-internátus. 150 fiút és lányt vettek fel, mindannyian az alsóbb osztályokba járnak. Terebélyes, lombos fák veszik körül a négyemeletes épületet. Széles lépcső vezet az előcsarnokba. Innen jobbra nyílik a konyha és az ebédlő. Balra lépcsők vezetnek a tornaterembe. Az első emeleten vannak a tantermek, az asztalos- és lakatosműhely, ezenkívül a fizikai kémiail és biológiai laboratórium.

A következő két emeleten találhatók a hálószobák, a másodikikon laknak a lányok, a harmadikon a fiúk. A széles folyosókat társalgóvá alakították át.

A Trud egész oldalas riportot közöl a 7. számú intézet első napjáról. Egy-egy osztályba nem járnak túl sokan: a másodikosok például harmincan vannak. Már a második osztályban kezdenek foglalkozni az angol nyelvvel, de komolyan csak a harmadik osztályban. A gyermekeket önállóságra nevelik, nekik kell ágyazniuk és rendet tartaniuk szobáikban. Amíg a fiúk a műhelyekben foglalkoznak, a lányokat költői, hímzési, stoppoltai tanítják. A politechnikai nevelést nem azt jelenti, hogy másban hátrányt szenvednek. Zongorázni és énekelni is tanítják őket. Ennek az iskola-internátusnak különben két hektáros parkja van, lesz alkalmuk a diákoknak arra is, hogy kertet műveljenek. A kertek hamar megbarátkoztak, annál is inkább, mert az egyik tanár ott tartja szelídített saamadarát.

Kik tanítanak az új iskolában? Többnyire komzsolista-kori fiatal tanárok. A történetünk példái most végeztek el a főiskolát.

Az új intézetek nemcsak hivatalos állami gondozásban részesülnek. A szomszédos vállalatok védnökséget vállaltak fölöttük, zongoráival, televíziós készülékekkel, rádióval és falórákkal ajándékozták meg őket.

Filmhíradó

Charlie Chaplin Franciaországban tartózkodik és folytatja a Londonban elkészített Egy király New Yorkban című filmjének összedolgoztását. A saját képielölő előtt elmondta, hogy az új film körülbelül 1957 áprilisában kerül bemutatásra. „Vigjdtéket akartam és remélem, hogy valamennyi filmem közül ez lesz a legmulatságosabb — mondotta Chaplin. — Megpróbáltam hímoborítani azokat az elemeket, amelyek a nagyvárost jellemzik az utcán éppen úgy, mint az otthonokban. Ugy értem, hogy ez lesz a legjobb filmem.

Willy Rose amerikai impresszárió megbeszéléseket folytatott román intézmények képviselőivel, amelyek során megállapodás történt a Román Népköztársaság és az Egyesült Államok közötti művészcsere lehetőségére vonatkozólag.

Dante Divina Comedia-ját filmosítja meg Dino De Laurentiis olasz filmrendező, akinek Tolstoj Háború és Béke című regénye nyomán készült filmjét nemrég mutatták be.

Hétfőn teljes gőzzel folytatódtak a melbournei nyári olimpia küzdelmei és ezúttal léptek először színyre a kötőfogású birkózók. A román versenyzők sikerrel rajtolnak: Ion Popescu az amerikai Allan Reist, Dumitru Pirulescu pedig a szovjet Solovievet győzte le.

Szép sikert hozott a román sportolók számára az első versenynap a női tornában. Az előírt gyakorlatok elvégzése után az egyéni összetett versenyben Elena Leustean 37,298 ponttal került az élre és utána következtek: 2. Muratova (Szovjetunió) 37,266 pont, 3. Lúrina (Szovjetunió), 4. Keleti Agnes (Magyar NK). A csapatversenyben a Magyar NK csapata vezet a Szovjetunió és a Román NK előtt.

Az uszódversenyek során a legnagyobb érdeklődést a 4x200 méteres gyorsúszó-váltó döntője keltette, amelyben az ausztrál csapat végig vezetve, új olimpiai csúcseredménnyel győzött. Az eredmények: 1. Ausztrália 8:29.6 mp. olimpiai rekord, 2. Egyesült Államok, 3. Szovjetunió, 4. Japán.

A gyeplabda mérkőzések során az elsődöntőt játszották és a mérkőzések eredményei: Kenya—Egyesült Államok 3:0, Malajzia—Algéria.

Ha a jó szereplést nem ferszerüsitik...

A Nagyvárad Progresul labdarúgó csapata a bajnokságban váltakozó sikerrel szerepelt: néha nagy-szerűen játszott a csapat, másszor gyengébb teljesítmények követték a jó játékok. A kupamérkőzések azonban — úgy látszik — a nagyvárad labdarúgó specialitásához tartoznak, mert ezekben is kitűnően szerepeltek az RNK kupamérkőzések során. A Progresul futballistái bekerültek az RNK Kupa közéndöntőjébe, azonban az elutasítás körül egy kis baj történt. A Progresul országos sportegyesület, amelyet a nagyvárad labdarúgó hullámzó bajnok szereplése meglepett, nem terjesztette, hogy a nagyvárad csapat bekerüljön a Kupa végső csatájába és így a bukaresti mérkőzés előtt közölte a nagyvárad sportközséggel: terüszterüsités hiányában nincs pénz a Hadsereg Központi Háza elleni mérkőzésre való leutazáshoz.

Az uszódverseny keretében a 100 méteres hátúszásban Magyar (Magyar NK) bekerült a döntőbe.

A kardcsapatverseny előmérkőzései meglepetést hoztak: az olasz csapat nem került a döntőbe. A döntőben a lengyel, francia, magyar és szovjet kardcsapatok mérkőztek össze erejükkel.

Kedden befejeződtek a kardvívó csapatbajnokság küzdelmei. Ezen a magyar versenyzők (Kovács, Gerevich, Keresztes, Kárpáti) szerepeltek meg az olimpiai bajnokságot, miután a franciák ellen 12:4, a Szovjetunió ellen 9:7 és a lengyelek ellen 9:4 arányban győztek. Végeredményben tehát: 1. Magyar Népköztársaság 3 győzelem, 2. Lengyel Népköztársaság 2 győzelem.

A labdarúgó torna keretében játszották az egyik elődöntőt: a jugoszláv válogatott 0:0-as félidő után 4:1 arányban győzött India ellen és ezzel bekerült a döntőbe. A döntő másik résztvevője a szovjet—bolgár mérkőzés győztese lesz. Ezt a döntőt pénteken játszzák le.

Az uszódverseny keretében a 100 méteres hátúszásban Magyar (Magyar NK) bekerült a döntőbe.

Az IMSz titkár

Tudod-e, hogy a gyár teljesítette az évi ösztértermelési tervét? — ezzel a kérdéssel állít meg a folyosón Ardelean Lazar, üzemünk, a I. Ranghegy gyár IMSz bizottságának titkára. Majd arról beszél, hogy az üzemből dolgozó ifjúságunk is kivették részüket a terv teljesítéséből.

Ardelean Lazar az év junlusában választották meg a gyár ifjúságunk bizottságának élére. Azelőtt az IMSz városi bizottságának aktivistája volt. Középtérmetű, jó megjelenésű, barna fiatalember. Huszonhét éves, nős, két gyermeke van. Apja a CFR főműhelyben mintá-asztalos. Ardelean Lazar 1950-ben került a vállalatba, három évvel később bevalasztották a gyár IMSz bizottságába, mint szervezési felelőst és ebben a beosztásban dolgozott 1954-ig, amikor fél évre a gyár által kiküldött brigád tagjaként a gép- és traktorállomások megsegítésére siet, mint lakatos. Munkája végeztével visszatér a gyárba, majd 1955 áprilisában az IMSz aradvárosi bizottsága kiemeli a termelésből, aktivistává teszi. Ott dolgozik ez év júliusáig, amikor is visszatér a gyárba, az IMSz bizottság élére.

Az üzem teljesítette ösztértermelési tervét, de még sok a tennivaló. Igyekezzik minél alaposabb munkát végezni, hiszen a gyárban kilenc IMSz alapszervezet tevékenységét irányítja. Legfontosabb elfoglaltságát képezi, hogy az alapszervezetek vezetői, titkárai, az egész szervezet jól dolgozzék. A szervele, a fogas-kerék-ostály és a részleg-szervele IMSz alapszervezetei példaként állnak a többiek előtt. A havi vezető-ségi gyűléseket rendszeresen megtartják, elemzik a felmerülő kérdéseket és meghatározzák a jövőre vonatkozó tennivalókat. Az említett IMSz szervezetekben az ifjak havonta bevezetik a tagsági díjakat, nagy többségük részt vesz a kulturális munkában, a közgyűléseket is rendszeresen megtartják és az ifjak csaknem kivétel nélkül előfizetnek újságokra, folyóiratokra.

A szervezeti életéről sok szó esik. Ardelean Lazar elmondja, hogy a gyár IMSz bizottsága 11 tagból áll, azonban a tagok közül egyesek nem dolgoznak teljes lendülettel. „Nagy segítséget kapok — mondja — Plisca Nicolae elvtársától, aki a politikai kérdésekért felel és Bálint

András kulturális feladatokkal és igyekeznék eleget tenni megbízatásuknak.”

Feltettem a kérdést: szerinte mi a legkiemelkedőbb eredmény és mi a legnagyobb hiányosság a szervezeti életben, a szervezeti munkában?

— A termelőmunkában brigád-jaim sok szép eredményről számolhatnak be — kezdi. — Elegendő, ha megemlítjük a szerszámműhelyben dolgozó IMSz brigádot, amely Kravetz József vezetésével állandó teljesítméssel termel. Beszélhetünk még arról is, hogy az IMSz szervezete jelentős mértékben kivették részüket a kulturális újjászervezésből. Segítették Filipas elvtársat, aki a szakszervezeti bizottság kulturális felelőse. Egyéni megvívó munkával, gyűléseken igyekezünk az ifjakat mozgósítani a kulturális tevékenységre, ami nagyrészen sikerült is. A táncosportot újjászerveztük. Természetesen ebben nagy érdeme van Filipas elvtársnak is, aki szükség esetén elintézi, hogy a különböző váltásokban dolgozó ifjak a próbák alkalmával szabadok legyenek.

Itt emlitem még meg, hogy a mesterek segítik az IMSz szervezet munkáját, az ifjakat és ezáltal a termelésben és a kulturális tevékenységben eredményeket tudunk felmutatni.

A legnagyobb hiányosság szerintem abban áll, hogy az IMSz tagok egyrésze nem látogatja az IMSz tanulmányi köröket. A gyárban hat tanulmányi kör működik, de a látogatás arányszáma alacsony. Ahhoz, hogy ezt megváltoztassuk, nagyobb segítséget kell kapnunk a pártalapszervezettől és a különböző műhelyekben dolgozó párttagoktól. Megkértem Székely Károly elvtársat, a pártalapszervezet titkárát: foglalkozzon behatóbban az ifjak mozgósításával, hogy a tanulmányi körök munkája megjavuljon.

Jelenleg különleges figyelmet fordítok az ifjak politikai-ideológiai és szakmai színvonalának emelésére, hogy kiváló szakmunkások és a legjobbak pedig párttagjelöltek legyenek.

Ardelean elvtárs felismerte az alapszervezetek hibáit és ez biztosított arra, hogy a pártalapszervezet segítségével sikeresen megszüntetik.

M. L.

Már a neve is kifejezi a táj kiemelkedését: Éhség-sztyeppe.

Termőföld lesz az Éhség-sztyeppe

Közpén-Aziban, a Szir-Darja folyó balpartján, a Kazah Szovjetkötársaság déli részén terül el és átnyúlik Szovjet Üzbekisztán dékeleti csücskébe. Több mint 10.000 négyzetkilométeren állnak, sok, kemény-halajú vidék ez, nyári napokon perzselő a hőség, éjszakára pedig olykor majdnem a fagyponthoz hűl le a talajmenti levegőréteg. Majusra már teljesen kiég a növényzet csak a tevelővén, a csemegező ürmök és a balagófi tengődők tovább.

Az órági kazah elnevezése: Éhség-sztyeppe azonban már nem sokáig illik e tájra. A szovjet emberek most indítják a sztyeppe meghódítását a „döntő ütközetet”.

Nyolcszáz ezer hektárra az öntözhető terület. Ebből a forradalom előtti időkben teltek termővé 35.000 hektárt, de a sztyépföldek meghódítása tulajdonképpen 1918-ban vette kezdetét, amikor Lenin aláírta a dekretumot és 60 millió rubelt irányozta elő a turkmenistáni öntözési munkálataikra. Es ma már: kész a Szir-Darja a farhadi duzzasztógát, befejezés

előtt áll a hatalmas kazah-leumi víztároló építése. Ez az a bázis, amelyről kiindulva — a XX. kongresszus határozata értelmében — végig feltörnek az Éhség-sztyeppe öntözhetőjeit.

A párt Központi Bizottságának és a Szovjetunió Minisztertanácsának egy hónappal ezelőtt hozott határozata további 300.000 hektár sztyépföld hasznosítását irányozza elő az Éhség-sztyeppen. Ebből 200.000 hektár Üzbekisztán, 100.000 hektár Kazahisztán területére jut. A határozat egyben azt is kimondja, hogy a már megművelt, öntözés alatt álló földeken fokozni kell a terméshatást.

A terv megvalósítása évi 320—340.000 tonna nyersgyapot-többséget jelent az országnak, de megne a zöldségfélék és gyümölcs termeszése is, éppen ezért több új zöldség-, gyümölcs- és szőlőtermelő állami gazdaság is létesült. A 300.000 hektárból: 280.000 hektárt a sztyépföldek, 20.000 hektárt pedig a kolhozok művelnek majd meg.

1962-ig megépül az Éhség-sztyepei főcsatorna, 600 kilométernyi autópálya és 200 kilométer bekötőút építenek, ezenkívül körülbelül 60 kilométer új, szélesnyomtávú vasutvonalat Szir-Darjinszk állomástól Dzszak felé. (Ezen a vonalon már 1958-ban megindult az ideiglenes forgalom). 34 új gyapot-tisztító gyár épül. Felépítenek egy 40.000 kilowatt teljesítmőképességi vízierőművet, de ezt megelőzőben már jövőre két, egyenként 20.000 kilowattos transzformátort helyeznek üzembe a farhadi alközpontban és 450 kilométer hosszúságú villamosvezeték is épül.

Mindezekkel egyidőben természetesen új lakótelepek, közútek, egészségügyi intézmények, telefonhálózatok, stb. építését is előirányozza a határozat. A legkorszerűbb technika felhasználásával kellik tehát életre a kietlen sztyeppét, a nemskára már csupán földrajzi fogalomként emlegetik majd az Éhség-sztyeppét, az új, gazdag gyapot- és gyümölcstermő vidéket.

...azért, mert az ICA vállalat egy hasznos, közérdekű munkát látott el: elszállította magát. A Moszkai autóbussz megállójánál

Tollhegyre kíváncsított...

Apró bosszuságok...

ugyanis az ut mindkét oldalán megállóhelyt építettek. Ennek mindenki örülne, ha a méretezés körül nem történt volna hiba. Nyilvánvaló, hogy a másfél méter széles és mintegy 3 méter hosszú miniatűr megállóhely szinte használhatatlan. A forgalmas Petru Rarea uton a leggyűlösebb sofőr elm képes a hatalmas sáncegerben ezaraz szigetet képező megállóhely előtt lefékezni kocsiját. De ha az utas kisebb-nagyobb ugrásokkal megpróbál rá tud lépni a cementezett területre, akkor sem ért véget a „kálvária”.

Az utastól a járdáig nem éppen lebecsülendő mélységű sáncegerben lehet csak átjutni. Az utóbbiért természetesen nem az ICA a felelős, hanem a városi népláncs közszolgáltatási osztálya és nem utolsósorban az illető ház tulajdonosa.

Kétségtelen, hogy az ICA vállalat, amikor a megállóhelyeket építette, e

városrész lakóinak kívánságát igyekezett teljesíteni. De a jószándék kevés, ha a kivitelezés rossz. Mint a párnapos eső után bebizonyosodott, az ICA vállalat vezetősége csak elpazarolta a megállóhely építéséhez szükséges cementet, nem is beszélve a munkaszerőről.

Városunk dolgozóit nem kívánunk lehetetleníteni, ha arra kéri az illetékesek, hogy a jövőben csakis olyan munkához kezdjenek, amiből haszna is lesz a köznek.

...azért, mert a V. Vasia, Budai Deleamu és más utcákban az esti órákban ismételtlen kálvária a villany. Az első, második este azt hittük, hogy elromlott a vonal, amelyet hamarosan megjavítanak. A következő napokban azonban már nemcsak az esti órákban, hanem délután 4—5 óráig is szünetelt az áramszolgáltatás.

Ennek csak örülünk, mert azt reméltük, hogyha a délutáni órákban javítják a vonalat, este biztosan égni fog a villany. Sajnos azóta egy hét telt el, nappal javítanak, este pedig továbbra is sötét van.

Ennyi idő múltán indokoltan tesszük fel a kérdést: az áramzavar talán csak nem válik rendszeressé? Képzeli-e csak el a villanygyár illetékesei, mit jelent a dolgozó nőknek, ha munkahelyükről a késő délutáni órákban hazatérve napok óta nem tudják elvinni házi munkájukat. Az illetékesek nem hibáznak azért, ha másnapra a gyertya, vagy rosszabb esetben tűzfény mellett átkelnek délutánok után nem tudnak elkészülni iskolai feladataikkal.

A villanygyár vagy végezetesen olyan alapos javítást ezen a vonalon, hogy megszűnjen a mindennapi zavar, vagy ha ez egyelőre lehetetlen, értesítse a fentemlített utcák lakóit, hogy legyen idejük lámpa, vagy más világítási alkalmatlanságot beszerezni.

(K. A.)

NYILATKOZAT

a Román Népköztársaság és a Szovjetunió kormányküldöttségeinek tárgyalásaira vonatkozóan

(Folytatás az 1-55 oldalról)

A két küldöttség kijelenti, hogy a Román Népköztársaság és a Szovjetunió kormányai minden erőfeszítést megtesznek a leszerelés kérdéseinek megoldására annak érdekében, hogy a népek megszabaduljanak a fegyverkezés súlyos terheitől és hogy megszilárduljon az általános béke.

A Román Népköztársaság és a Szovjetunió úgy véli, tarthatatlan helyzet az, hogy Kínát, az Egyesült Nemzetek Szervezetének egyik alapító államát megfosztották az őt megillető hely elfoglalásától ebben a szervezetben.

A hatszáz milliós kínai nép képviselőinek kirekesztése az Egyesült Nemzetek Szervezetének és szerveinek tevékenységében való részvételből, az ENSZ alapokmány elveinek a legdurvább megsértését jelenti.

Ugyanakkor káros következményekkel jár a szervezet tevékenységére, mivel a Kínai Népköztársaság részvétele nélkül nem lehet megoldani a béke és a népek biztonságának egyetlen fontos nemzetközi kérdését sem. Haladéktalanul vissza kell állítani a Kínai Népköztársaság törvényes jogait az Egyesült Nemzetek Szervezetében.

A két kormányküldöttség véleményeseről folytatott a magyarországi eseményekkel kapcsolatban is. Mindkét küldöttség úgy véli, hogy a magyarországi reakciós erők, felhasználva a Magyar Népköztársaság dolgozóinak a belpolitikai téren elkövetett hibák felhasználására irányuló törekvéseit, megkísérelték a szocialista rendszer megdöntését és Magyarországot a fasizmus tüzfészévé átváltoztatni, amely veszélyeztetette volna Európa békéjét.

A két küldöttség megelégedését fejezi ki afölött, hogy Magyarország egész széles erői, amelyek felsorakoztak a forradalmi munkásparasztnak a Román Népköztársaság és a Szovjetunió támogatásával, megvédték a népi demokratikus rendszert vívmányait.

A két fél véleménye szerint, a szocialista államok nem maradhatnak közömbösek a Magyarországon kialakult veszélyes helyzettel szemben, amikor ez nemcsak a magyar dolgozók szocialista vívmányait, hanem a Magyarországgal szomszédos szocialista államok biztonságát is fenyegette.

A Román Népköztársaság kormányküldöttsége úgy véli, hogy a

Szovjetunió nemzetközi feladatát teljesítette a magyar dolgozók és a többi szocialista országok iránt, amikor a magyar forradalmi munkásparasztnak a Román Népköztársaság segítségével nyújtott a reakció erők véres tombolásának megfékezésére.

A két küldöttség véleménye szerint a nemzetközi reakció rágalomhadjáratát a magyarországi események körül beavatkozást kísérel meg Magyarország belügyeibe, annak érdekében, hogy bonyolultabbá tegye a nemzetközi helyzetet és elterelje a népek figyelmét Anglia, Franciaország és Izrael Egyiptom ellenes agressziójáról.

II.

A tárgyalások során a két küldöttség teljes figyelemmel vizsgálta meg az európai államok biztonságának kérdését. A Román Népköztársaság és a Szovjetunió kormányai, mint eddig, most is úgy vélik, hogy a katonai tömbök létesítése Európában és az európai államok ellentétes katonai csoportosulásaira való széttagolása, az északatlanti agressziós tömb létesítését tekintve, megakadályozza a népek közötti tartós béke megteremtését, hozzájárul a nemzetközi feszültség és háborús veszély fokozásához.

A két küldöttség kijelenti: készen áll arra, hogy erőfeszítéseket tegyen az általános európai biztonsági rendszer létrehozására, amely társadalmi és államrendszerükre való tekintettel nélkülözhetetlen az európai országok számára.

Az európai államok biztonságának megteremtését célzó feltételek létrehozása jótékony hatást gyakorolna a béke megőrzésére az egész világon.

A jelenlegi feltételek között azonban — amikor Nyugat-Európában agresszív katonai tömb van, ennek keretében Nyugat-Németországot, újra felfegyverzik és működtetése hozzá a revansvágyó erőket, amelyek felhasználásával az Egyesült Államok és az Északatlanti tömb országai katonai támaszpontokat és fegyveres erőket tartanak fenn a szocialista országok közelében és megtagadják, hogy a leszerelés és az államok közötti vitás kérdések békés megoldásának útján haladjanak, — a Román Népköztársaság és a Szovjetunió nem hagyhatja figyelmen kívül az összes békeszerető országokat fenyegető veszélyt. Ilyen körülmé-

nyek között és tekintetbe véve ugyanakkor a jelenlegi nemzetközi helyzetet, a két fél indokoltan találja, hogy a szovjet katonai egységek ideiglenesen a Román Népköztársaság területén állomásoznak a varsovi szerződés értelmében.

A Szovjetunió kormányának 1956. október 30-i nyilatkozata alapján a Román Népköztársaság és a Szovjetunió kormányai a nemzetközi helyzet alakulásának figyelembevételével tanácskoznak egymással, és a varsovi szerződés többi résztvevővel a szovjet katonai egységeknek a Román Népköztársaság területén való további állomásozása szükségességéről.

III.

A tárgyalások folyamán sokoldalú vizsgálat alá vették a Román Népköztársaság és a Szovjetunió közötti gazdasági kapcsolatok kérdését.

Tekintetbe véve a jelenlegi román — szovjet gazdasági kapcsolatokat pozitív eredményeit, a felek kijelentik, hogy az egyenjogúság, a nemzeti szuverenitás tiszteletben tartása, a kölcsönös testvéri segítségnyújtás és a kölcsönös előnyök alapján, ezután is minden erővel elősegítik a két ország közötti gazdasági kapcsolatok fejlődését és megerősítését.

A két küldöttség megvizsgálta a Román Népköztársaság és a Szovjetunió nemzetgazdaságának fejlődéséhez szükséges nyersanyagok, fellelőések és más anyagok kölcsönös szállításának kérdését és a fenti elvek alapján megegyeztek egyes, az ipari termelés és a lakosság élet-színvonalának emelése szempontjából rendkívül fontos árucikkek pótlólagos szállítására vonatkozóan.

1957-ben a szovjet kormány vasércet, fémipari kocsizót, ösveket és más árukat szállít a Román Népköztársaságnak. A Román Népköztársaság kormányának ennek ellenében a Szovjetunió népgazdaságának szükség árukat fog szállítani a Szovjetunió részére.

Románia évi gyenge gabonatermelése kapcsolatban a szovjet kormány hajlandó eleget tenni a román kormány kérésének, hogy hitel formájában a kereskedelmi egyezményben foglalt fizetési feltételek mellett, 1957 első felében 400.000 tonna búzát és 60.000 tonna takarmányt szállítson a Román Népköztársaságnak.

A szovjet kormány kész arra, hogy

segítséget nyújtson vegyipari és kö-lajipari vállalatok építésében.

A két küldöttség megegyezett abban, hogy a vegyipari vállalatok építésénél a szovjet fél terveket készít el és a vállalatok berendezését hitelben szállítja.

A Román Népköztársaság kormányát ez a kölcsönös és illető üzemek termékeivel fizeti vissza, ami megfelel mindkét ország gazdasági érdekeinek.

A két küldöttség megegyezett a Szovjetunió által a Román Népköztársaságnak nyújtott hosszulejratu kölcsönök esedékes részletei kifizetésének elhalasztásában az 1957—1959-es évekre.

Hasonlóképpen megvizsgálta és mindkét fél előnyére megoldotta a kölcsönös pénzügyi elszámolásokra vonatkozó összes kérdéseket.

A tárgyalások során a küldöttségek véleményeseről folytattak a Román Népköztársaság és a Szovjetunió kulturális együttműködésére vonatkozólag. Megállapították, hogy az utóbbi években kiszélesedtek a jelentős mértékben megerősödtek a kulturális kapcsolatok. Az 1956. április 7-én Moszkvában aláírt román—szovjet kulturális együttműködésre vonatkozó egyezmény új távlatokat nyitott a román—szovjet kulturális, tudományos és művészeti kapcsolatok fejlesztése terén, és ez jelenlét hozzájárulást képez a román és a szovjet népek közötti, testvéri és baráti kapcsolatainak fejlesztéséhez és megszilárdításához.

A Román Népköztársaság és a Szovjetunió kormányküldöttségei szilárd meggyőződésüket fejezik ki az iránt, hogy a tárgyalások sokoldalú eszmecsereje hozzájárul a Román Népköztársaság és a Szovjetunió közötti együttműködés és barátság megszilárdításához és fejlesztéséhez, mindkét ország népei érdekében, hozzájárul a szocialista országok egységének még fokozottabb megszilárdításához, a béke és biztonság megerősítéséhez az egész világon.

A Román Népköztársaság és a Szovjetunió kormányküldöttségeinek közös nyilatkozatát Chivu Stoica, a Román Népköztársaság minisztertanácsának elnöke és Nyikolaj Alexandrovics Bulganyin, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége minisztertanácsának elnöke írták alá.

Kelt Moszkvában, 1956. december 3-án.

Legújabb hírek

Az RNK kormányküldöttsége elutazott Moszkvából

MOSZKVA. Az Agerpres közlő-tudósítója jelenti:

December 4-én reggel a Román Népköztársaság kormányküldöttsége, élén Chivu Stoica elvtárral, a Román Népköztársaság minisztertanácsának elnökével hazaindult Moszkvából.

A román vendégeket a vnuokovi repülőtérre kikísérte N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, A. I. Mikoján és M. Z. Szaburov, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke, D. T. Sepilov,

a Szovjetunió külügyminisztere, M. A. Jasznov, az OSZSZSZK Minisztertanácsának elnöke, a Szovjetunió miniszterei és mások.

Jelen voltak még a repülőtérén Mihail Dalea, a Román Népköztársaság moszkvai nagykövete, a diplomáciai testület tagjai, a szovjet—román és külföldi újságírók.

Chivu Stoica elvtárs rövid beszédet mondott.

A repülőtérén disz-gárda sorakozott fel és felhangzott a Román Népköztársaság és a Szovjetunió Állami Himnusa.

Chivu Stoica elvtárs beszéde

Drága Bulganyin elvtárs, drága elvtársak, a diplomáciai testület tisztelt tagjai!

A Szovjetunió kormányküldöttségével több, mint egy hétig folytatott és teljes sikerrel befejeződött megbeszélések után ma elhagyjuk Moszkva városát, a nagy Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének fővárosát. Köszönöm fejezem ki a Szovjetunió kormányküldöttségének, élén Bulganyin, Mikoján és Szaburov elvtársakkal, valamint a miniszter elvtársakkal és munkatársaikkal testvéri fogadtatásunkért és küldöttségünk által megvitatott valamennyi kérdés teljes sikerrel való megoldása érdekében kifejtett fáradhatatlan munkájukért. Meleg üdvözlésünket küldjük Moszkva vendégszerető lakóinak, akik barátságukat és rokonszenvüket nyilvánították a román nép iránt. A román nép nevében új és nagy sikereket kívánunk a Szovjetunió testvéri népeinek.

Örökké éljen a román—szovjet barátság!

Az ENSZ közgyűlésének munkálatai

NEWYORK. (Agerpres).

Az ENSZ közgyűlésének december 3-i délelőtti teljes ülésén több küldöttség, élén az USA küldöttségével, újabb megkísérelte arra kényszeríteni a közgyűlést, vizsgálja meg az úgynevezett „magyar kérdést”.

Ez esetben az USA küldöttsége nem tölta előtérbe csatlósállamai küldöttségeit, mint amikor a kubai küldöttség vonult fel a közgyűlés elé. Az Egyesült Államok bebizonyította, hogy ő maga, az úgynevezett „magyarországi helyzet” kérdése körül provokációs szándékkal csapott hűhó fö rendezője.

Az amerikai sajtó beismeri, hogy az Egyesült Államok az utóbbi három napon át „fokozottan dolgozott”, hogy néhány más államot is meggyerjén új, provokációs határozati javaslatának. Am csupán azoknak az államoknak a támogatását sikerült megnyernie, amelyek vele együtt különböző katonai tömbök részvevői, valamint a délamerikai országok küldöttségei, amelyek rendszerint engedelmesen követik az Egyesült Államokat.

Az USA és a többi tizenhárom állam küldöttségének határozati javaslata — (Argentína, Ausztrália, Belgium, Kuba, Dánia, San-Salvador, Írország, Olaszország, Hollandia, Norvégia, Pakisztán, Svédország, Thaiföld) — újabb kísérlet arra, hogy az ENSZ-t a Magyar NK belügyeibe való beavatkozásra kényszerítse. A határozati javaslat úgynevezett „megfigyelők” küldését ajánlja Magyarországra. A javaslat durva rágalmakat szór Magyarországra és a Szovjetunióra annak ellenére, hogy a magyar kormány többször is hivatalos cáfolatot adott ki ezirányban.

A javaslat megismétli a „deportálásokról” szóló koholmányokat. Mi több, az amerikai javaslat ultimátumszerű elemek tartalmaz s azt javasolja Magyarországra és a Szovjetunió kormányának, hogy „legkésőbb december 7-ig közöljék beleegyezésüket, miszerint elfogadják a megfigyelők küldését”.

A javaslatához elsőnek Horváth Imre, a Magyar Népköztársaság külügyminisztere szól hozzá. Horváth kijelentette, hogy a magyar küldöttség újból tiltakozik az ellen, hogy az úgynevezett „magyar kérdés” megvizsgálásának ürügyével beavatkozzanak Magyarország belügyeibe. „A vezetésem alatt álló küldöttség,

— mondotta Horváth — több ízben is világosan rámutatott arra, hogy az, ami Magyarországon folyik, az ország belügye. Eppen ezért minden értelmet nélkülöz, hogy a közgyűlés megvizsgálja ezt a kérdést és bármilyen határozatot hozzon e tekintetben”.

Horváth Imre hangsúlyozta, hogy Magyarország forradalmi munkásparasztnak kormányának politikája és programja teljes egészében az ENSZ alapokmánya elvein alapul. Beszéde további folyamán rámutatott arra is, hogy ellöleg: határozati bármilyen párhuzamot is vonni a magyarországi események és az egyiptomi nép elleni francia—angol—izraeli agresszió között. „Az ENSZ beavatkozása minden tekintetben szükséges volt az egyiptomi eseményekkel kapcsolatban, — mondotta — mivel három államnak egy állam ellen intézett támadásáról volt szó, holott az semilyen okot sem adott erre. Magyarországon nincs szó két állam közötti konfliktusról. A szovjet csapatok a magyar kormány beleegyezésével, a magyar kormány kérésére tartózkodnak Magyarországon.

A fentiek alapján a magyar küldöttség újból tiltakozik az ellen, hogy az ENSZ közgyűlése megvizsgálja az úgynevezett magyar kérdést, valamint az ellen is, hogy e tekintetben új határozatot fogadjanak el”. A Magyar NK képviselője kérte a közgyűlést, ne gördítsen akadályokat a magyar kormány elé az ország függetlensége megszilárdítására és demokratizálására vonatkozó programja megvalósításában. Horváth Imre kérte, vegyék le a napirendről a provokációs jellegű magyar kérdést.

Ezután a következő felszólalók, az USA, Hollandia, Belgium, Dánia és Argentína képviselői követelték, hogy a közgyűlés fogadjon el a javaslatot, amelynek szerzői ők voltak. Lodge, az USA küldöttje megrágalmozta a Szovjetuniót és Magyarországot, igyekezett rábírní a közgyűlést, hogy durván avatkozzanak be Magyarországi belügyeibe. Mindenáron igyekezett elérni „megfigyelők küldését”. Lodge kijelentette, hogy ha nem lehet Magyarországra, akkor a Magyarországgal szomszédos államok kell megfigyelőket küldeni. Ezzel minden bizonyon Ausztriára célozt, amelynek kormánya, mint ismeretes, olyan szerepet játszik a magyar eseményekben, amelyet mindennek lehet nevezni, csak semlegesnek nem.

Pineau nyilatkozata

PARIZS. (Agerpres).

Pineau, Franciaország külügyminisztere a nemzetgyűlés december 3-án tartott ülésén közölte, Anglia és Franciaország kormányai elhatározták, hogy kivonják csapataikat Egyiptom területéről. Ezzel kapcsolatban ismertette az ENSZ íttitkár-hoz intézett üzenetüket. Pineau beszéde rövid volt. Hangsúlyozta, hogy

a kormány majd a december 18-i tárgyalások keretében részletesen ismerteti a közkeletű kérdések megoldásával kapcsolatos állásfoglalását.

Az angol—francia csapatoknak Egyiptomból való kivonására vonatkozólag Lloyd angol külügyminiszter hasonló nyilatkozatot tett az alsóházban.

A nyugatnémet ifjúság a kötelező katonai szolgálat ellen

MONCHEN. (Agerpres).

Az ADN jelenti: Münchenben legutóbb nagygyűlést tartottak, amelyen különösen a sorozás alá kerülő fiatalok vett részt. A nagygyűlésen felszólalt Arno Berisch, a Bundeslag szocialdemokrata képviselője, aki elítélte a bonni kormány öngyilkossághoz vezető erő-

politikáját. „Két ízben is hibás uton haladtunk: egyszer Vilmos császár, másodszor pedig Hitler alatt. Műhelyek van szülőgönggünk az inasok számára, nem pedig kaszárnyákra, mert nem katonákat akarunk nevelni a fiatalokból, hanem azt akarjuk, hogy tanuljanak” — jelentette ki Berisch a résztvevők tapsa mellett.

HÍREK Közlemények HÍREK

Versenypályázat

A Marosvásárhelyi Állami Székely Népi Együttes igazgatósága ez év december 15—16-án második versenyvizsgájt tartja a marosvásárhelyi Kulturpalota épületében. Felvesszük:

- énekkari tagokat,
- népi táncosokat és
- zenekari tagokat

a következő hangszerre: hegedű, cselló, brácsa, bőgő, cimbalom, klarinét, fuvala.

Versenyletelételek:

1. Kifogástalan egészségi állapot.
2. A magyar (székely) folklor ismerete.

3. Táncosoknál: ritmusérzék, ének, zenei hallás, mimika, rugalmasság, rögtönzési készség, legalább egy eredeti (székely) népi tánc ismerete.

Korhatár nőknél 16-22 év, férfiaknál 17-25 év.

Zenekari tagoknál: egy ismert műlejtátsza (népdal, vagy népdalfeldolgozás) és egy ismeretlen darab játétsza első látásra.

Kórus tagoknál: három népdal elénekése, hangjegyszeret, zenei hallás és ritmusérzék.

Azok a pályázók, akik valamilyen népi hangszeren (cimbalom, citera, furulya, gordon, stb.) is játszanak, előnyben részesülnek.

A versenyvizsgára való jelentkezés 1956. december 14-én déli 12 óráig történik.

Minden pályázónak fel kell tüntetnie eddigi hivatásos és műkedvelő művészi tevékenységét.

Érdeklődők bővebb felvilágosítást kaphatnak: Állami Székely Népi Együttes, Marosvásárhely, Prímáriai utca 1. szám, vagy Népi Alkotások Tartományi Háza, Marosvásárhely, Szovjethősök tere 1. szám, címen. Telefon: 26—79. Vidéki pályázóknak a versenyvizsgák ideje alatt szállást biztosítunk.

A hét filmjei

Dózsa György december 9-ig: AIDA. Naponta 10 és 12 óra: Matiné. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra: Bálcescu december 9-ig: JOG AZ ELETHEZ. Naponta 11 óra: kor matiné. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra: Herbák János: december 9-ig: KAROLA LAMBERTI. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra: I. L. Caragiale: december 9-ig: A 9-ES KÖRTEREM. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra: Ifjúsági: december 9-ig: A REGEN MEGALMODOTT HAZ. Előadások:

3, 5, 7 és 9 óra: Solidaritatea: december 5-ig: LEANA. Előadások: hétköznap 5 és 7 óra: vasárnap 3, 5 és 7 óra: Hétfőn nincs előadás. december 5-ig: A VAROS PEREMEN. Píntilie (Grădite) CFR: december 7—9-ig: GRÖF MONTE CRISTO. 1-5 rész. Előadások: hétköznap 6 és 8 óra: vasárnap 2, 4 és 6 óra: „December 30”, december 6 és 7-én: A KIS CIPOTISZTITÓ. December 8 és 9-én: HÜTLEN ASSZONYOK. Előadások hétköznap 4 és 6 óra: vasárnap 2, 4, 6 óra.

Mozilátogatók figyelmébe!

Tegnap lapunk első oldalán cikk jelent meg az Aida című olasz filmről. A cikkben kifejeztük, hogy a filmet nem színes változatban juttatták el Aradra. Ez a helyzet

valóban fennállott a hétfő délelőtti és a koradélutáni (3, 5 órai kezdű) előadások folyamán. Ezen előadások egyike nyomán készt a lapban megjelent cikk. A félreértések

elkerülése végett közöljük a mozilátogató közönséggel, hogy a hétfő késődélutáni (7 órai) előadásra megérkezett Bukarestből a film színes változata és jelenleg azt vetítik a Dózsa György moziban.

Rádióműsor

Szerda, december 5.

BUKAREST I. 6: Könyvzene. 6.25: Zene. 7: Hírek és központi sajtószerle. 7.10: Román könyvzene. 7.55: Barátsági dalok. 8.30: Zene. 9: Szovjet könyvzene. 10: Kamarazene. 11: Hírek. 11.03: Rádiószínház. 12.37: Dalok. 13: Hírek. 13.10: Román népi melódiák. 14: Esztrád muzsika. 14.45: Cimbalom-számok. 15: Hírek. 15.05: Operarészletek. 15.35: Könyvzene. 16.45: Dalok. 17: Hírek. 17.19: Könyvzene. 17.45: Román népi muzsika. 18: Moszkva be szél! 18.30: Operettzene. 19: Hírek. 19.05: Román népzene. 19.30: Rádió újság. 19.55: Jólétszákát, gyerekek! 20: Könyvzene. 20.20: Rádiópósta.

20.30: Kivánsághangverseny. 22: Hírek, sport hírek. 22.30: Lírai dalok. 22.50: Román népi melódiák. 23.02: Szimfonikus hangverseny. 23.47: Hírek.

BUKAREST II. 14: Hírek. 14.03: Enékkari hangverseny. 14: Beethoven: Fantázia. 15.15: Román népi muzsika. 16: Rádióújság. 16.20: Szimfonikus zene. 17.15: A rádió szószerke. 17.30: Zenekari hangverseny. 18: Hírek. 18.30: Szerelmi dalok. 18.55: Orvosi tanácsok. 19.20: Román népi muzsika. 20: Hírek. 20.03: Operazene. A szünetben hírek, sport hírek. 23.15: Éjli hangverseny.